

העותרים: 1. ת"ע, ת"ז -----
2. ג"ע, ת"ז -----

ע"י ב"כ עו"ד רעות שאער ו/או אבנר פינצ'וק ו/או עודד פלר ו/או גדיר ניקולא
ו/או דבי גילד-חיו ו/או מיכל תג'ר ו/או עביר גיבראן ו/או טל חסין ו/או ניצן אילני
ו/או הגר שחטר ו/או הילה שרון ו/או עדן גלעד ו/או יעל זיידמן ו/או אלוה בונייה
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

- נגד -

המשיבים: 1. מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית
2. הפרקליט הצבאי הראשי

ע"י ב"כ ממחלקת הבג"צים
פרקליטות המדינה, ירושלים

עתירה למתן צו על תנאי ולקיום דיון דחוף

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על-תנאי, המופנית אל המשיבים 1 ו-2 והמורה להם לבוא וליתן טעם, מדוע לא ישיבו לעותרים את עדר הפרות שנגנב מהרפת בחצר ביתם על ידי חיילים במדים ביום 10.10.2025. לחלופין, וככל שתעלה טענה ולפיה הדברים נעשו כדין, מדוע לא יציגו לעותרים לאלתר צו חוקי המפרט את מקור הסמכות והעילה לתפיסת עדר הפרות על ידי החיילים ולהחרמתו.

מבוא ובקשה לקביעת דיון דחוף

עניינה של עתירה זו באירוע גניבה של עדר בקר, שבוצע על ידי חיילים לובשי מדים ביום 10.10.2025. האירוע התרחש במהלך חול המועד סוכות, בחצר ביתם של בעלי העדר, העותרים 1 ו-2 (להלן: **העותרים**), תושבי הכפר סאנור שבגדה המערבית. גניבת רכושם של תושבים מוגנים התרחשה במקרה זה תוך הפעלת אלימות וכפייה, בגלוי ובמפגיע, ללא כל כסות של חוקיות או סמכות. מיד לאחר האירוע נערכו פניות חוזרות ונשנות למשיב 1 (להלן: **המשיב**) בדרכים שונות, תוך עמידה על הצורך הדחוף בהתערבותו לשם השבת הרכוש לבעליו. הפניות נערכו באמצעות המת"ק הפלסטיני, באמצעות המת"ק הישראלי בגנין (סאלם). לכך הצטרפו פניות משפטיות בכתב אל המשיבים 1 ו-2. הפניות לא זכו למענה לגופו של עניין, ולעותרים לא נמסר דבר בעניין צעדים שננקטו להשבת רכושם לידיהם. חלוף הזמן הופך את הגניבה למעשה בלתי הפיך ומאיין את הסיכוי לבטל את תוצאותיו ההרסניות מבחינתם של העותרים. בכל יום שעובר נגזלת מהעותרים פרנסתם. חמור מכך, ככל שהזמן חולף, קטן והולך הסיכוי לכך

שעדר הפרות שטיפחו לאורך שנים והיווה מקור פרנסה יחיד יאותר ויוחזר לידיהם. הגנבים או מי שהעדר הגנוב הועבר לידיהם – יוצאים נשכרים.

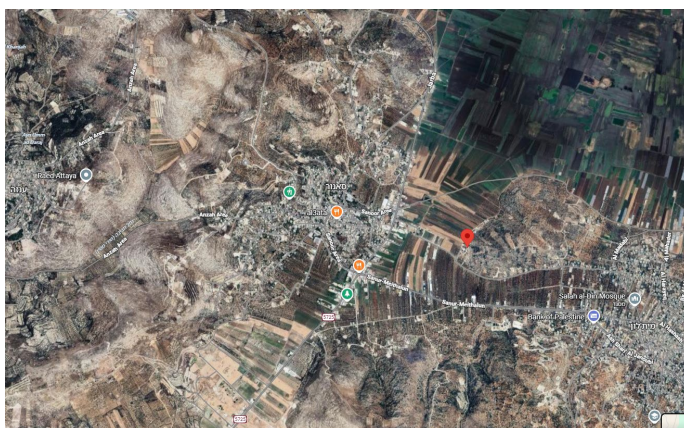
מכאן עתירה זו. גרירת הרגליים והיעדר המענה מצד המשיבים לעניין נקיטת כל פעולה שבהישג ידם לשם השבת הרכוש שגנבו החיילים לבעליו משרתת, בין במתכוון ובין שלא במתכוון, אותה תכלית שאליה כיוונו מבצעי מעשה הביזה והגזל: הוצאת רכוש מידיהם של העותרים – תושבים מוגנים בשטח הכבוש – והעברתו לידיים אחרות, למטרה פסולה ובאופן בלתי הפיך.

תחושת החסינות, השימוש הבלתי מוגבל בסמכות ובכוח למטרות פסולות, וההתעלמות המוחלטת והאלימה מזכויות האדם ומהזכויות המשפטיות של התושבים המוגנים, מוצאים את ביטויים המזוקק במקרה מכוער זה. במקום להגן על זכויות התושבים ולהבטיח סדר ציבורי, החיילים הפועלים מטעם המשיבים וכפופים למרותם נוהגים כאחרוני הפורעים, ואף ייצאו נשכרים מכך, ככל שהרכוש הגנוב – עדר הפרות השייך לעותרים – לא יושב לבעליו.

מכאן הבקשה לקביעת דיון דחוף. קביעת דיון בעתירה בהקדם האפשרי נדרשת כדי למנוע הפיכת הגניבה למעשה עשוי, ולאפשר השבת הרכוש לבעליו בטרם יעלם באופן שלא ניתן יהיה להתחקות אחריו. תצהיריהם המפורטים של העותרים מצורפים לעתירה כתמיכה לנטען בה.

העובדות הצריכות לעניין

1. העותרים הם אב ובן תושבי הכפר סאנור. העותר 1 הוא בעל עדר הפרות, אשר עוסק ברפתנות כארבעים שנה, והוא בעלים של רפת מזה עשרים שנה. בנו, העותר 2, הצטרף אליו וסייע לו עוד בהיותו תלמיד בבית הספר, והוא עוסק יחד עם אביו בתחום הרפתנות ומטפל יחד איתו בעדר כבר כחמש עשרה שנה.
2. ביתם של העותרים נמצא בלב הכפר, סמוך למסגד. בשנת 2017 הקימו השניים רפת על חלקת אדמה שבבעלותם מחוץ לאזור המגורים בכפר, על מנת להפחית את המטרד עבור שכניהם. ברפת זו עסקה המשפחה בגידול פרות ובחליבתן לפרנסתה. העדר כלל 14 פרות, שתיים מהן הרות, פר אחד וכן עגלים. אישור המועצה המקומית סאנור בדבר עיסוק העותרים ברפתנות מצ"ב ומסומן ע/1. להלן מיקום הרפת בבעלות העותרים על גבי תצ"א:

נ"צ -----

3. ביום 10.10.2025, בשעות הבוקר, הגיעו בין 10 ל-12 חיילים לובשי מדים אל הרפת של העותרים. העותר 2 היה באותה עת סמוך לרפת.

4. החיילים עיכבו אותו בלי להסביר את עילת העיכוב, לקחו את מכשיר הטלפון ואת תעודת הזהות שלו, והורו לו לשבת על אבן במטע הזיתים הסמוך. כאשר העותר 1 הגיע למקום, אף הוא עוכב. במשך 30-40 דקות ניהלו החיילים שיחות טלפון ובירורים.

5. לאחר פרק זמן זה הגיעה למקום משאית אזרחית (כעולה מהתיעוד שיצורף להלן, מספר הרכב של המשאית הנו -----), מלווה בכוחות צבא שנסעו בג'יפים צבאיים, מלפנים ומאחור. החיילים פרצו את גדרות הרפת והעמיסו את הבקר על המשאית, תוך שהם בועטים בפרות ומכים אותן במקלות.

החיילים מובילים את הפרות מתוך הדיר בבעלות העותרים אל המשאית האזרחית

6. לנוכח מחאות העותרים במהלך האירוע, והדרישה לדעת מדוע החיילים פורצים את הרפת ולוקחים את הפרות, ניתנה לשניים הוראה לשתוק והוטחו בהם עלבונות מילוליים. החיילים הושיבו את השניים על ברכיהם על האדמה, במטע הזיתים הצמוד לרפת, כיסו את עיניהם בפלנלית ואזקו את ידיהם באזיקונים. לאחר מכן החיילים בעטו בעותרים, דחפו את ראשיהם אל הקרקע ונהגו בהם באלימות.

העותרים אזוקים על ברכיהם, מוכים ומאוימים בנשק על ידי החיילים

7. בסיום האירוע, כאשר העותר 2 המשיך להעלות שאלות ומחה על המתרחש, כיוון אליו אחד החיילים את נשקו ואיים עליו. בקשת העותרים לשוחח עם קצין בכיר או לקבל צו או אסמכתא חוקית כלשהי לתפיסת העדר – נענתה אף היא בסירוב, בגסות ובאלימות. לאחר שהחיילים סיימו להעמיס את כל הפרות על המשאית, הובילה המשאית את העדר מהמקום.

משאית הבקר עוזבת את מקום הגניבה בליווי כלי רכב צבאיים

8. כאמור, לעותרים לא נמסרו הודעה או הסבר כלשהו לסיבת התפיסה של העדר, ולא נמסרה להם אסמכתא בכתב. לפני שעזבו את המקום, החיילים הורו לעותרים להישאר ישובים על ברכיהם, על האדמה, עד שהמשאית וכלי הרכב הצבאיים יתרחקו מהמקום. מכשיר הטלפון ותעודת הזהות של העותר 2 הושארו במיקום מרוחק.

9. האירוע כולו תועד בצילומי וידאו שצולמו מהבית הסמוך על ידי שכנים של העותרים, מר מ'.

תצהירו של מר מ' מצ"ב ומסומן ע/2.

10. קישורים לתיעוד המצולם :

[החיילים ליד ביתם של העותרים לפני הגעת משאית הובלת הבקר](#)

[הגעת משאית הובלת הבקר](#)

החיילים מסירים את גדרות הדיר : [סרטון 1](#), [סרטון 2](#)

[החיילים מבריחים את הפרות מהדיר ומעלים אותן למשאית הובלת הבקר](#)

המשך העמסת הפרות על משאית הובלת הבקר : [סרטון 1](#), [סרטון 2](#), [סרטון 3](#)

[העותרים אזוקים על ברכיהם במטע הזיתים שליד הדיר, והחיילים מקיפים אותם](#)

[משאית הובלת הבקר עוזבת את המקום](#)

11. גורם עלום נוסף נכח באירוע, תיעד אותו, והעלה את התיעוד לעמודי הרשתות החברתיות של "איגוד החוות" – התארגנות של מאחזים – תחת הכיתוב הבא : "עדר פרות נגנב מאחת החוות, בשיתוף פעולה מצוין צה"ל מצא והשיב את העדר שנגנב. כך נראית משילות אמיתית. כל הכבוד ללוחמי צה"ל על האומץ, המסירות והחיבור לשטח!". עוד פרסומים הועלו לעמודי הפייסבוק והאינסטגרם של "איגוד החוות". הללו כללו תיעוד

מהאירוע עצמו ושל הפרות טרם תפיסתן, באופן המעלה חשד לכך שאזרח אחד לפחות מטעם "האיגוד" נכח באירוע הגניבה. נכון למועד הגשת העתירה ניתן לצפות במסרים בקישורים הבאים: [טיקטוק](#), [פייסבוק](#).

העתקי צילומי מסך מהרשתות החברתיות של איגוד החוות מצ"ב ומסומנים ע/3.

12. "איגוד החוות" מציע עצמו כארגון המסייע למאחזי-חוות חקלאיות העוסקות במרעה צאן ובקר (לרבות בלתי חוקיות ובלתי מוסדרות). מטרת העל של הארגון בתפיסות לאומניות – לסייע למתנחלים לחלוש על מרחבים פתוחים נרחבים ככל הניתן בשטח הגדה המערבית ולהשתלט עליהם, לשם שמירתם ב"ידיים יהודיות" (ראו מידע נוסף באתר הארגון).

13. השלכות האירוע על העותרים קשות ביותר. בתצהיריהם הם מעידים על אבדן מוחלט של מקורות הפרנסה ועל פגיעה קשה במצבה הכלכלי של משפחתם המורחבת, ולצד זאת על תחושות ביזוי, השפלה ואפסות כתוצאה מהרמיסה השרירותית, הכוחנית והאלימה של זכויותיהם על ידי חיילים חמושים במדים.

הפניות למשיבים

14. למרות שספגו איומים, ונדרשו שלא להתלונן או לדווח על אירוע הגניבה, העותרים הנדהמים פנו מיד לאחר האירוע לגורמים שונים, ככל שעלה בידיהם, תיארו את שעשו החיילים בחצר ביתם, ודרשו את השבת רכושם. תחילה, שעות ספורות לאחר האירוע, פנו העותרים למת"ק ולמשטרה הפלסטינית, בבקשה שיסייעו להם להבין מדוע נלקחו הפרות ולאן.

העתק אישור המשטרה הפלסטינית על הגשת תלונה בגין הגניבה מצ"ב ומסומן ע/4.

15. למחרת האירוע, ביום 11.10.2025, פנו העותרים אף למת"ק הישראלי בג'נין (סאלם). תחילה לא הותר להם להיכנס למקום. כשהתעקשו למסור את תלונתם, החיילים סירבו לבוא עמם בדין ודברים, בטענה שעליהם להגיע לשם כך אחרי החג. ביום 15.10.2025 שבו העותרים למת"ק ג'נין. הפעם עלה בידיהם לשוחח עם אחת החיילות במקום. לאחר שהסבירו מה אירע והציגו תיעוד, הובטח להם כי "האירוע ייבדק". לא נמסר להם אישור בכתב על תיעוד תלונתם. איש לא יצר איתם קשר בהמשך לכך.

16. ביום 16.10.2025 נערכה פנייה בכתב בשמם של העותרים אל המשיבים בעניין האירוע המתואר, בדרישה שהמשיבים יפעלו על מנת להשיב את הרכוש הגנוב לבעליו לאלתר. לפנייה צורף תיעוד מצולם נרחב של האירוע, לרבות האלימות שהופעלה כלפי העותרים במהלכו, מסמכים המאשרים את בעלות משפחת העותרים על עדר הפרות, וכן צורפו הפרסומים ברשתות החברתיות מטעם "איגוד החוות". העותרים דרשו שהמשיבים יפעלו להשבת העדר לבעליו באופן מיידי. לצד זאת, נדרשה העמדת האחראים לאירוע לדין.

העתק פניית העותרים למשיבים מיום 16.10.2025 מצ"ב ומסומן ע/5.

17. ביום 27.10.25 נערכה פנייה נוספת למשטרה הצבאית החוקרת (להלן: **מצ"ח**) וליחידת החקירות המבצעית יאלי"ם. בנוסף לפנייה הכתובה הועברו ליחידת יאלי"ם חומרים מצולמים ותיעוד נוסף באמצעות הווטסאפ, על פי בקשתם.

העתק פניית העותרים למשטרה הצבאית מצ"ב ומסומן ע/6.

18. בהיעדר מענה לפניית העותרים מיום 16.10.2025, ביום 4.11.2025 נשלחה למשיבים התראה טרם פנייה לערכאות, בהמשך לדרישה להשבת עדר הפרות של העותרים לידיהם.

העתק הפנייה מיום 4.11.2025 מצ"ב ומסומן ע/7.

19. כשלושה שבועות לאחר הפנייה למשיבים בכתב, ביום 6.11.2025, נשלח אל ב"כ העותרים מענה הפרקליטות הצבאית, לפיו טרם נפתחה חקירה בעניין הגניבה (החל "בירור עובדתי" בלבד). לשון המענה: "נעדכנך כי בגין האירוע החל בירור עובדתי. מטבע הדברים, לאחר קבלת החלטה בתיק נעדכנך כמקובל. אבקשך להעביר לידינו כל חומר נוסף שיש ברשותך בקשר לאירוע. אם מדובר בחומר בשפה הערבית נבקש שיועבר בצירוף תרגום לשפה העברית".

20. בו ביום שלחו ב"כ העותרים התייחסות לאמור במענה, בדרישה שיינקטו צעדים מיידיים לשם השבת העדר לבעליו, ללא תלות בפתיחת חקירה נגד החיילים המעורבים: "הצורך במיצוי הדין עם החיילים המעורבים, הליך שמטבעו לוקח זמן, ברור ונחוץ. אולם עוד קודם לכן יש לוודא שהעדר ישוב לבעליו, ולעצור את הפגיעה הקשה בקניינם, במקור פרנסתם ובכבודם של בני משפחת עיסה כולה. **על הדרג הפיקודי לפנות במישרין לחטיבה הרלוונטית, לברר לאן נלקח העדר ולהשיבו לבעליו כאמור**, וזאת ללא תלות בלוח הזמנים שבו תקודם חקירה ויוגש כתב אישום". דרישת העותרים לא נענתה עד למועד הגשת העתירה.

העתק המענה ותגובת העותרים למענה מיום 6.11.2025 מצ"ב ומסומן ע/8 ו- ע/9 בהתאמה.

הטיעון המשפטי

21. בפסיקת בית המשפט הובעה עמדה עקבית, לפיה יש לראות בחומרה רבה עבירות רכוש, לרבות ביזה, המבוצעות על ידי חיילים כלפי פלסטינים. הודגש כי מעשים אלה מהווים ניצול לרעה של סמכות, מכתמים את שמם הטוב של הצבא והמדינה, וכי מערכת המשפט לא תיתן יד לשיבוש או "מיסמוס" של חקירות בעניינים אלה (ראו למשל: בש"פ 6437/20 **מדינת ישראל נ' אדרי** (15.9.2025); ע"פ 6810/06 **בירו נ' מדינת ישראל** (6.3.2007)). לא אחת נפסק כי קיים אינטרס מובהק להשיב את הגניבה לבעליה, ועל המשיבים לפעול לשם כך במסגרת זמן סבירה בנסיבות העניין (ראו למשל: ע"א 4157/13 **דמארי נ' פקיד שומה רחובות** (3.2.2015)).

22. ביזת העדר בבעלותם של העותרים נעדרה כל סממן או כסות של חוקיות. תפיסה שרירותית וגזל של רכוש, תוך הפעלת אלימות, איום בנשק ושימוש באיומים נגד בעלי הרכוש, בבירור מצביעים על היעדר כל סמכות חוקית למעשים. מדובר בגניבה כפשוטה. יתר על כן, התנהלות החיילים העבריינים זרה לכל עקרון חוקי או מוסרי-אנושי בסיסי, ומעידה על ליקויים עמוקים בהדרכה ובהכשרה שקיבלו, שאין זה המקום להרחיב בעניינם.

23. הפגיעה החמורה והשרירותית בזכויות העותרים כתוצאה מגניבת רכושם ומקור פרנסתם מובנת מאליה בענייננו, ונדמה שכל ניסיון לתאר את חומרתה במילים – לא יצלח ורק יפחית ממנה. חמורה לא פחות מהפגיעה בקניינם ופרנסתם של העותרים היא הפגיעה בכבוד האדם שלהם, ובזכותם ליחס אנושי. התנהלות החיילים באירוע משקפת אדישות מוחלטת לכל אלה, ערלות לב ושכרון כוח.

24. חומרת הפרת חובותיו של המשיב כגורם האמון והמפקד על כלל חיילי הצבא בפעילותם בשטח הכבוש במסגרת אירוע זה, ובכלל אלו חובותיו על פי הדין הבינלאומי ההומניטרי ועל פי הדין המינהלי הישראלי (עקרון החוקיות, חובת ההגינות, עקרון השוויון וכיוצא באלה), כה ברורה וגסה עד שנדמה כי מיותר להכביר מילים גם בעניינה.

25. אמנם, תפיסה והחרמה של רכוש תושבים מוגנים נעשית לעיתים קרובות גם ללא הליך פלילי, בהסתמך על מקור סמכות חוקי (למשל, בהתאם לסעיף 60 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651) תש"ע-2009, או על יסוד תקנה 74 לתקנות ההגנה לשעת חירום (1945)). אך נוהלי הצבא מחייבים חיילים המחרימים כסף או רכוש השייך לתושבים המוגנים למסור אסמכתא לכך בכתב – דוח תפיסה המפרט את מקור הסמכות והעילה, וכן לתעד את הרכוש שנתפס במועד תפיסתו, אלא במקרה שבו אילוצי ביטחון

מובהקים אינם מאפשרים זאת (בג"ץ 3174/16 המוקד להגנת הפרט נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית, תגובת המשיב מיום 5.1.2017). בענייננו, כאמור, לא ניתנה כל אסמכתא כזו.

26. מהפרסומים ברשתות החברתיות עולה, כי התרחיש הסביר הוא שהעדר השייך לעותרים הועבר לידי מתנחלים ישראלים, באצטלה של השבת גניבה. למותר לציין, כי ככל שלמאן דהוא הייתה טענה בדבר הבעלות על העדר, הרי שבידיו להציג ראיות לכך, לפנות לבית המשפט או למשטרה ולדרוש סעד בעניין זה, באמצעות הרשויות והערכאות המוסמכות. הוא אינו רשאי לנצל "קשרים" בצבא ולעקוף הליכים אלה.

27. למעלה מן הצורך נבהיר: החיילים בשטח הכפופים למשיבים אינם בגדר תובעים, שופטים ומוציאים אל הפועל על דעת עצמם. אין להם כל סמכות לקבוע, על יסוד טענות או שמועות ככל שהיו כאלה, כי רכוש הנמצא בידי תושבים מוגנים הוא "גנוב", ולהוציאו מחזקתם על מנת למסור אותו למתנחלים ישראלים, על פי בקשתם של האחרונים.

28. גם ככל שנטען כי קיימת עילה חוקית כלשהי להחרמה, הרי שכאמור, החקיקה הצבאית קובעת פרוצדורה ותנאים לביצועה, ואלה כמובן לא התקיימו ולא הייתה כל כוונה לקיימם בענייננו. תפיסת העדר בידי הצבא והעברתו לידיהם של מתנחלים – אינה אלא מעשה ביזה ובריונות לאומני המבוצע בידי חיילים.

29. עוד מתחייב לציין, כי אין זה המקרה הראשון של גניבת צאן ובקר מתושבים פלסטינים מוגנים על ידי חיילים או בסיועם לנוכח טענות מתנחלים כי העדרים שייכים להם (הגר שיזף "עשרות מתנחלים פשטו על כפר פלסטיני וגנבו מאות כבשים לאחר שטענו כי הן נגנבו מהם" הארץ (8.3.2025)).

30. כאמור, העותרים פנו במקביל למשיבים וליחידה המבצעית במצ"ח. הפנייה הראשונה נועדה לברר מה עלה בגורל עדר הבקר הגנוב, ולהשיבו בהקדם ככל הניתן לבעליו. הפנייה השנייה נועדה להביא להעמדת האחראים לדין, בהתאם לסמכויות המסורות בידי מצ"ח. במסגרת הפניות הובהר מלכתחילה, כי מדובר בדרישות שונות ונפרדות אשר כמובן אינן מוציאות או מייתרות זו את זו.

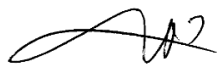
31. כחלוף כארבעים יום מהתרחשות האירוע, לא ניתן להלוס את העובדה שלא נעשה דבר, במישור המעשי והפיקודי, על מנת להתחקות אחר מקום הימצאו של העדר שנגנב על ידי חיילים בתפקיד, ולהשיבו לבעליו. אסור לקבל העלמת עין של הדרג הפיקודי ממעשים נבזיים, מבזים ומשפילים דוגמת אירוע הגניבה מושא העתירה. אם נאמר אחרת – הרי כבר ויתרנו על כל מראית עין של חוקיות, הגינות או מוסר. אין לאפשר לאנשי צבא הגונבים רכוש של תושבים מוגנים על מנת להעבירם לידי "אנשי שלומם" להצליח במשימתם, ולצאת נשכרים מפעולת הביזה.

32. יש לציין כי מדיניות הצבא היא לפתוח מיידית בחקירה במקרים של חשד מבוסס לביזה או התעללות באזרחים פלסטינים שלא אגב לחימה, וגם זאת לא נעשה בענייננו, כעולה ממענה הפרקליטות הצבאית מיום 6.11.2025. בעניין תחילתו של "בירור עובדתי" (ראו למשל: דיווח הפרקליטות הצבאית בעניין טיפול באירועים חריגים במסגרת מלחמת "חרבות ברזל" מיום 24.2.2024; הנחיית התביעה הצבאית הראשית מס' 2.08 בעניין עבירות גניבה וביזה, יולי 2018; דין וחשבון ועדת צ'חנובר בנושא הבדיקה והחקירה בישראל של תלונות בדבר הפרות דיני החלימה על פי המשב"ל, אוגוסט 2015, בעמ' 18).

33. העותרים אינם יכולים להמתין עוד לנקיטת פעולה מצד המשיבים, לנוכח גרירת הרגליים בטיפול במקרה במישור זה, ולהוסיף להסתכן בכך שמקור פרנסתם יעלם לנצח וייוותר בידיים זרות, כתגמול על מעשה הגניבה המתוכנן והשפל מושא העתירה. על המשיבים לעשות שימוש מידי בכל המידע והסמכויות שבידיהם, לרבות יומנים מבצעיים, איכון מכשירי טלפון וכלי רכב צבאיים, תחקירים מבצעיים וכיו"ב, לצד התיעוד שנמסר על ידי העותרים, על מנת להשיב את עדר הפרות לבעליו ללא שיהיו נוסף.

לנוכח כל האמור, בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא צו על תנאי, להורות על הגשת כתב תשובה, ולקבוע את העתירה לדיון דחוף.

18 בנובמבר 2025

רעות שאער, עו"ד

ב"כ העותרים